

РЕШЕНИЕ

№ 1550

гр. София, 28.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 169 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и седми октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Иванина Ив. Пъстракова

при участието на секретаря **ДИМИТРИНА Д. НИКОЛОВА**
като разгледа докладваното от Иванина Ив. Пъстракова Гражданско дело № 20231110104410 по описа за 2023 година

Претендира разноски.

Ответникът оспорва иска като моли да се остави така предявената искова молба без уважение, а в условията на алтернативност, в случай, че бъде установено, че СО отговаря за увреждането да се присъди справедливо по размер обезщетение, съобразно обема и естеството на преживените болки и страдания. Твърди, че от изложеното в исковата молба от ищеца не може да се заключи по категоричен начин, че мястото, където се е осъществил инцидента е собственост на общината и поддръжката на същото, респ. дали не попада в обхвата на отговорност на трето лице. Ответникът оспорва и размера на претендираното обезщетение като прекомерно завишен и очевидно несправедлив. Възразява и по отношение на това, че твърдяната вреда е следствие единствено на действието, респ. бездействието на СО и счита, че е налице съпричиняване по смисъла на чл.51, ал.2 ЗЗД. Претендира извършените по делото разноски.

След преценка доводите на страните и доказателствата по делото настоящият съдебен състав намира за установено следното от фактическа страна:

Представени са амбулаторна книга, история на заболяването №193117/2018, предоперативна епикриза, оперативен протокол №14562/22.05.2018 г., температурен

лист, лист за преглед, рентгенови снимки, клинико-рентгенологичен минимум, декларация за извършване на лечебна дейност, декларация за информираност, направление за хоспитализация, епикриза.

Прието по делото е заключение на съдебно-медицинска експертиза, в което вещото лице М. посочва, че поставената на ищцата диагноза- счупване в горния край на пета предходилна кост на лявото стъпало, съгласно приетата по делото медицинска документация, отговаря да е получено по начина, описан в исковата молба, като при получаване на травмата и при раздвижването ищцата е изпитвала силни болки и страдания, и което увреждане води до трайно затруднение движението на крайника за срок не по-малък от два месеца при обичаен ход на възстановяване. При извършен преглед се оплакала от болка при натоварване, при промяна на времето, а при натоварване стъпалото се подувало, които оплаквания често се срещат при счупвания на кости. Описва приложеното лечение.

Разпитана е свидетелката В., колежка и приятелка на ищцата, която разказва, че помни инцидента- вървели към „Подуяне“ по , на десния тротоар на ул. „Плакалница“. Изведнъж ищцата паднала на земята и изпищяла. Свидетелката видяла, че В. стъпила в дупка. Не могла да си стъпи на крака и никакви хора ѝ помогнали да я вдигне. Отишли в Пирогов с такси. Там казали, че трябва да остане за наместване. След това ѝ помагала за пазар и други неща. Трудно се възстановила от травмата, тъй като била едра, оплаквала се от болки и смущения. Не си спомня колко болничен е ползвала, нито кога са я изписали. Не знае да се е оплаквала от съпътстващи заболявания, които да са се обострили вследствие на случилото се.

Софийски районен съд, като прецени доводите на страните и събраните по делото доказателства, намира от правна страна следното:

Указано на ищцата е, че в нейна доказателствена тежест е да докаже пълно и главно следните обстоятелства: 1) правоотношение по възлагане на работа, 2) противоправно поведение от страна на собственика на участъка от пътя или лицето, отговорно за неговото поддържане, 3) настъпилите вреди и 4) причинна връзка между противоправното поведение и вредите.

Указано е на ответника, че в негова доказателствена тежест е при доказване на горните факти да докаже възражението си, че в тежест на трето лице е поддържането на процесния участък, както и да проведе обратно доказване за оборване на презумпцията за виновност на поведението на преките причинители на вредите – работниците на които е възложил работа, при извършването.

От събраните по делото доказателства, а именно показания на свидетелката В.,

се установява механизмът на претърпения инцидент, който съвпада с описаното от ищцата в исковата молба. Съдът кредитира същите като пълни, логични, детайлни, обективни.

Посредством приетата по делото писмена документация и заключението на съдебно-медицинската експертиза пък, което съдът кредитира като пълно, обективно и компетентно изготвено, съдът намира за установени настъпилите за ищцата увреждания, както и причинната им връзка с процесния инцидент.

От разказа на разпитаната свидетелка и от заключението се установяват и останалите твърдени в исковата молба неимуществени вреди- болки и смущения, нужда от помощ за пазар и други дейности, представляващи следствие от процесния инцидент.

Съгласно §7, ал. 1 ПЗР на ЗМСМА процесният участък е собственост на ответника и същият е длъжен полага грижи за поддържането му в изправно състояние- чл. 167 ЗДвП и чл. 30, ал. 4 вр. чл. 31 ЗДвП. Ответникът не доказва процесният тротоар да се стопанисва от трето за процеса лице.

Исковата претенция е доказана по основание и следва да се определи размер, съгласно чл. 52 ЗЗД.

Справедливо по смисъла на чл. 52 ЗЗД обезщетение означава да бъде определен от съда онзи точен паричен еквивалент на всички понесени от конкретното увредено лице болки, страдания и неудобства, не само с отражение върху здравето и психиката му, но създаващи и социален дискомфорт за определен период от време, които в своята цялост представляват конкретните неимуществени вреди. За да формира законосъобразно извод за конкретното проявление на претендираните неимуществени вреди, съдът следва да съпоставя относимите обстоятелства, без да отдава изолирано или прекомерно значение на едни от тях за сметка на други и при определяне на обезщетението по размер винаги да държи сметка за обществените критерии за справедливост (реш. № 187/2015 г по гр. д № 829/2015 г III г. о), тъй като аналогични случаи следва да се обезщетяват равностойно. В настоящия случай, като взе предвид вида на травмата, продължителността на възстановяване и търпените болки и страдания, съдът намира сумата от 4000 лв. за справедливо обезщетение.

По разноските.

С оглед изхода на спора на ищеца следва да се присъдят 226.67 лв., разноски, а на ответника 155.56 лв., съразмерно уважената, респ. отхвърлената част от иска.

При тези мотиви съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА СО, ЕИК ..., с адрес: гр. София, ул. ..., да заплати на В. С. С., ЕГН *****, с адрес: гр. София, ж. к. ..., на основание чл. 49 вр. чл. 45 ЗЗД сумата от **4000** лв., обезщетение за претърпени неимуществени вреди вследствие на увреждане настъпило на 22.05.2018 г., ведно със законната лихва от 22.05.2018 г. до окончателното плащане, като **ОТХВЪРЛЯ** иска за разликата до пълния предявен размер от 18000 лв.

ОСЪЖДА СО, ЕИК ..., с адрес: гр. София, ул. ..., да заплати на В. С. С., ЕГН *****, с адрес: гр. София, ж. к. ...на основание чл. 78, ал. 1 ГПК сумата от **226.67** лв., представляваща разноси за производството, съразмерно с уважената част от иска..

ОСЪЖДА В. С. С., ЕГН *****, с адрес: гр. София, ж. к. ...да заплати на СО, ЕИК ..., с адрес: гр. София, ул. ..., на основание чл. 78, ал.3 ГПК сумата от **155.56** лв. разноси, съразмерно с отхвърлената част от иска.

Решението може да се обжалва пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от датата от връчването му.

Съдия при Софийски районен съд: _____